

Geistlicher Baustein Nr. 18

- Die Wohnstätte Gottes -

Albanische Übersetzung :

Guri i Ndërtimit Frymor Nr. 18

- Banesa e Perëndisë-

Efesianëve 2:18-22:

“Sepse përmes Tij, që të dy kemi hyrje te Ati në një Frymë. Kështu pra, nuk jeni më të huaj dhe të ardhur, por bashkëqytetarë me të shenjtët dhe pjesëtarë të familjes së Perëndisë, të ndërtuar mbi themelin e apostujve dhe profetëve, ku vetë Jezus Krishti është guri i qoshes, mbi të cilin i gjithë ndërtimi, i bashkuar ngushtë, rritet për t’u bërë një tempull i shenjtë në Zotin, në të cilin edhe ju ndërtoheni bashkë për të qenë banesa e Perëndisë në Frymë.”

Kini parasysh: kush ka jetën e përjetshme, ka qenë me Të dhe në Të, në mendjen e Tij, para se të kishte ndonjë engjëll, yll, kerubin apo ndonjë gjë tjetër. Kjo është e përjetshme. Dhe nëse ti ke jetë të përjetshme (Gjoni 5:24), ti ke qenë gjithmonë. Jo në formën tënde këtu, por në formën që Zoti i pafund krijoi...

Dhe nëse Ai nuk do të ishte i pafund, atëherë nuk do të ishte Perendi. Perendia duhet të jetë i pafund (1 Mbretërve 8:27). Ne jemi të kufizuar, Ai është i pakufizuar. Dhe Ai është i gjithëpranishëm, i gjithëdijsëm dhe i gjithëpushtetshëm. Nëse nuk do të ishte, nuk do të ishte Perendi. Ai i di të gjitha gjërat, njeh çdo vend, për shkak të gjithëpranisë së Tij. Gjithëdija e Tij e bën Atë të jetë i gjithëpranishëm. Ai është një Qenie;

Ai nuk është si era. Ai është një Qenie; Ai banon në një banesë (Eksodi 25:40; Hebrenjve 8:1-5). Por të qenët gjithëdijsëm, të dijë të gjitha gjërat, e bën Atë të jetë i gjithëpranishëm, sepse Ai e di çdo gjë që ndodh.

Nuk mund të ketë as një plesht që tund sytë, pa e ditur Ai. Dhe Ai e dinte këtë përpara se të ekzistonte bota, sa herë ai do t’i tundte sytë dhe sa yndyrë do të kishte në to. Kjo është pafundësia. Ne nuk mund ta kuptojmë këtë me mendjet tona, por ky është Perendia – i pafund! (1)

Tani, fjala “i pafund” nuk mund të përshkruhet plotësisht në asnjë gjuhë me ndonjë fjalë. Prandaj, Perendia , që është i pafund dhe gjithëdijsëm, i di të gjitha gjërat, dhe e di çdo gjë që ndodh në çdo vend dhe në çdo kohë. Por Vetë Ai është një person që banon në një vend. Prandaj ne mund ta quajmë Atë i gjithëdijsëm.(2)

Perëndia është i gjithëfuqishëm dhe i gjithëpranishëm. Sepse Ai është i gjithëdijshtëm, kjo e bën Atë të jetë i gjithëpranishëm; Ai i di të gjitha gjërat. Por Perëndia nuk mund të jetë thjesht si ajri, sepse Perëndia ka një vendbanim. Perëndia nuk është një mit. Perëndia është një qenie: Perëndia, Jezusi. Ai, Perëndia (si përëmër), është një qenie. Prandaj Ai është i gjithëdijshtëm, i gjithëpranishëm, i gjithëfuqishëm dhe i pafund. Tani, të jesh i pafund – fjala "i pafund" do të thotë: nuk ka kufij. Ai është i përjetshëm. Përjetësia është si një unazë. Ajo rrotullohet vazhdimisht dhe njeriu përpiqet të gjejë ku fillon ose ku përfundon. Nuk ka as fillim e as mbarim. Perëndia është si një diamant i madh që ka këtë formë. Dhe dhuntitë Frymore (1 Korintasve 12) janë pasqyrimi i këtij diamanti, që pasqyron rrezet e dritës prej këtij diamanti të madh. Nëntë dhuntitë Frymore në Kishë janë si nëntë rreze që Fryma e Shenjtë i pasqyron brenda kishës. Çfarë drite, në të cilën ecim! Nga ai diamant i madh – Perëndia. [3]

Njohja e mëparshme e Tij e madhe ia zbulon Atij të gjitha këto gjëra, përmes njohjes paraprake.

Ai është i gjithëpranishëm sepse është i gjithëdijshtëm; i gjithëdijshtëm sepse është i gjithëpranishëm. Prandaj, përmes njohjes së Tij paraprake... Tani, Ai nuk mund të jetë thjesht si era mbi tokë, sepse Ai është një qenie. Ai nuk është thjesht një mit. Ai është një qenie. Ai merr banesë. Ai madje banon në një shtëpi (Isaia 66,1-2). Ai banon në një vend të quajtur qiell. Dhe për shkak se është i gjithëdijshtëm dhe i di të gjitha gjërat, Ai është edhe i gjithëpranishëm, sepse i di të gjitha gjërat. [4]

"Por i Larti nuk banon në shtëpi të ndërtuara me duar njerëzish" (Veprat 7,48), dhe një tjetër vend tek Isaia (Isaia 66,1). Ai tha: "Një trup më ke përgatitur; flijime dhe dhurata dhe ndërtesa e të tjera nuk i ke dashur, por një trup më ke përgatitur." (Hebrenjve 10,5-6). Tani, ne kuptojmë se Ai po fliste për trupin në të cilin banonte Perëndia, në Krishtin (Gjoni 2,19-21). [5]

Ai ishte një Perëndi-njeri. Ai ishte hyjnor. Ai u lind nga një virgjëreshë. Perëndia, Jehovahi, Perëndia e mbuloi një virgjëreshë të vogël dhe solli në jetë birin e lindur nga virgjëresha – Birin e Perëndisë (Isaia 7,14). Dhe ky ishte një vendbanim i vetë Jehovahit. Jehovahi ecte në një vendbanim prej mishi dhe pagoi çmimin për mëkatin (2 Korintasve 5,18-19). Mos e bëni kurrë Atë thjesht një profet!

Ai ishte Perëndia i profetëve! Sigurisht që ishte. Ai ishte më shumë se një njeri i mirë. Ai ishte Perëndia i njerëzve të mirë. [6]

Tani, Perëndia ia dha Krishtit Frymën pa masë (Gjoni 3:34). A është e vërtetë kjo? Plotësia e Perëndisë ishte në Krishtin (Kolosianëve 2:9-10). Ai ishte Perëndia Emanuel. Ne e dimë këtë. Nuk ka asnjë dyshim në mendjet tona për këtë. Ashtu siç kam thënë: "I gjithë oqeani me ujë, gjithë uji i oqeanit ishte në Krishtin. Por kjo dhuratë e vogël që shihni të veprojë këtu, është vetëm një pjesë fare e vogël prej saj, si një lugë ujë, vetëm një pikë." Unë mund ta shoh. Por në Krishtin ishte plotësia e Perëndisë. Ne e kemi në masë (Romakëve 12:6). Ai e kishte pa masë, thotë Bibla. Shikoni, pa masë, pa kufi – Ai është thjesht i pakufizuar. Ai kishte Frymën e Perëndisë.

Tani, një ditë, kur Perëndia e dinte se Fryma e Tij banonte plotësisht në Krishtin, Ai dëshironte të përdorte dhuratën e Tij që ishte brenda një njeriu, në trupin fizik të quajtur Jezusi, që ishte banesa e Tij. Trupi është një banesë. Perëndia banoi këtu në tokë. A e besoni këtë, vëllezër? Në trupin, Krishtin (Gjoni 1:1-3, 14-18). [7]

Ne e njohim këtë në Dhiatën e Vjetër, nën ligjin e Moisiut. Çdo lexues e di se atëherë kishte tri ndarje dhe dy perde në ndërtimin e banesës së Perëndisë në shkretëtirë, tabernakulli (Numrat 7:89; Eksodi 25:22; 33:7-11). Pjesa e parë ishte vendi i kuvendit, pastaj vendi i shenjtë dhe më pas vendi shumë i shenjtë. Kjo është shtëpia e Perëndisë; kjo është banesa e Perëndisë (Eksodi 40:34-38).

Kjo është edhe banesa jote. Ti jeton vetëm në një shtëpi me tre dhoma, mbaje mend këtë. Ndoshta ke dy dhoma gjumi ose tre kuzhina, por ti jeton vetëm në një shtëpi me tri dhoma (1 Selanikasve 5:23-24). Edhe Perëndia jetonte në një shtëpi me tri dhoma. Kur Perëndia ishte këtu në tokë, Ai banoi në një shtëpi me tri dhoma: shpirti, trupi dhe fryma e Jezus Krishtit. [8]

Tani, kjo është ajo që ndodhi. Oh, tani po arrij atje ku më pëlqen shumë. Logosi dhe ky burim i madh, ky burim i madh i Frymës, që nuk kishte fillim dhe as mbarim; kjo Frymë e madhe filloi të formojë krijimin, dhe Logosi që doli prej Tij ishte Biri i Perëndisë.

Ishte forma e vetme e dukshme që kishte Fryma. Dhe ajo ishte një Teofani, që do të thotë një trup, dhe trupi u bë si një njeri.

Moisiu e pa Atë kur kaloi pranë shkëmbit (Eksodi 33,19-23). Dhe ai e pa Atë dhe tha: "Dukej si një njeri nga pas."

Është e njëjta lloj trupi që ne marrim kur vdesim këtu. "Sepse, nëse kjo banesë tokësore e çadrës sonë prishet, ne kemi një tjetër që na pret." (2 Korintasve 5,1). Ky ishte ai. Kjo ishte Teofania, që ishte Biri i Perëndisë. Ky Bir, ky Logos, u bë mish, sepse ne u vumë në mish. Dhe Teofania, Logos-i, u bë mish (Gjoni 1,1-2.14), këtu midis nesh, dhe nuk ishte gjë tjetër përveç banesës, sepse i gjithë burimi i plotësisë banoi në Të (Kolozianëve 2,9-10). Oh, a e shihni? Ja ku është. [9]

Tani, tek Mateu 28,18 lexojmë se pasi Ai ishte kryqëzuar dhe u ringjall në ditën e tretë, Ai u takua me dishepujt e Tij dhe i urdhëroi të shkonin në mbarë botën për të predikuar ungjillin çdo krijese. Ai tha: "Më është dhënë gjithë pushteti në qiell dhe në tokë." I gjithë pushteti në qiell dhe i gjithë pushteti në tokë m'u dha Mua. Çfarë ishte kjo? Njeriu dhe Perëndia u bashkuan. Logos-i u bë mish dhe u vra, u ringjall për drejtësimin tonë dhe pastaj ishte Immanuel i vajosur përjetë dhe përgjithmonë (Mateu 1,21-23). Perëndia ndryshoi banesën e Tij, nga një fron atje në gjithësinë qiellor në zemrën e Birit të Tij, Jezus Krishtit, për të jetuar dhe mbretëruar përjetë. "Perëndia ishte në Krishtin." (2 Korintasve 5,18-19). Ai është vendbanimi përfundimtar i Frymës.

Fryma qëndroi në një banesë një ditë, e dini këtë, në Tabernakullin nën një çadër. "Dhe Salomoni i ndërtoi një shtëpi Atij." (2 Kronikave 5).

Por i Larti nuk banon në shtëpi të bëra me duar."

"Por një trup Ti më përgatite."

Tek Veprat e Apostujve 7,44-50, kur foli Stefanit: "Të gjithë ata e parashikuan këtë. Moisiu ndërtoi një çadër për Të dhe vendosi brenda Arkën, sepse Perëndia ishte mbi fronin e hirit. Por Ai nuk banoi më aty."

Pastaj: “Ti më përgatite një trup”, trupin e Zotit Jezus Krisht, të bërë më të ulët se engjëjt, që të shijonte vdekjen; dhe megjithatë askush tjetër përveç të Lartit të të Lartëve, Krishtit, Princit të Pages, Mbretit të Mbretërve, Zotit të Zotërve, Krijuesit, çdo ylli në univers. [10]

Ati ishte Perëndia i Plotfuqishëm Jehova, i cili banonte në një banesë të quajtur Jezus Krishti, që ishte Biri i vajosur i Perëndisë. Jezusi ishte një njeri; Perëndia është Frymë. Dhe askush nuk e ka parë ndonjëherë Perëndinë, përveç të Vetëmlindurit të Atit, i cili e ka shpallur Atë (Gjoni 1:18). Personaliteti i Tij, natyra e Tij, hyjnia e Tij, çfarëdo që Ai ishte, Ai ishte Perëndi. Ai nuk ishte as më shumë e as më pak se Perëndi. Megjithatë Ai ishte një njeri. Ai ishte një njeri, një shtëpi ku banonte Perëndia. Kjo është e vërtetë. Ai ishte banesa e Perëndisë. [11]

Çfarë është tani banesa? Një trup, Perëndia duke banuar në një trup. Perëndia, i cili dikur banonte lart në qiell, kur zbriti në mal në atë kohë, madje edhe nëse një dem apo një lopë do ta prekte malin, do të vdiste. Perëndia është i shenjtë (Eksodi 19). Tani, Perëndia i shenjtë nuk mund të durojë mëkatin. Prandaj, asgjë nuk mund të prekte malin ku ndodhej Perëndia. Pastaj Perëndia u bë mish dhe banoi mes nesh në formën e Jezus Krishtit, Birit të Tij, krijesës së Tij. Pastaj ky Bir dha jetën e Tij dhe qeliza e gjakut të Perëndisë u thye, në mënyrë që jeta që ishte në gjak të mund të dilte për tek ne (Gjoni 19:31-34).

Përmes këtij gjaku ne pastrohemi. Tani, gjaku ynë, jeta jonë (Rom. 8:3-4) erdhi përmes dëshirës seksuale. Kjo solli jetën tonë në botë. Gjakut i Jezus Krishtit na pastron (1 Gjonit 1:7), e ndryshon natyrën tonë, duke dërguar Frymen e Shenjtë mbi ne; ne shndërrohemi në natyrën e Perëndisë (2 Pjetrit 1:3-4), dhe bëhemi pastaj një banesë për Perëndinë. [12]

Perëndia profetizoi përmes profetit dhe tha: “Do t’i shkruaj ligjet e Mia në zemrat e tyre, do t’i vendos në pllakat e zemrës së tyre.” (Hebrenjve 8:10-13). Kështu Ai tregon se kjo do të jetë banesa e Perëndisë – në zemrën e njeriut, jo në kokën e njeriut, por në zemrën e tij. Amen.

"Unë do ta shkruaj atë në zemrën e tyre. Dhe ata do të zbatojnë urdhërimet e Mia," thotë Zoti.

Perendia tha në një vend tjetër, në Ezekieli 36:24-28: "Atë ditë do të heq zemrën prej mishi, të gurët, dhe do t'ju jap një frymë të re, dhe do të vendos frymën Time brenda jush."

Tani, shumë njerëz — madje edhe ju, pentakostalë — e kuptoni këtë gabim shumë herë. Ju merrni një frymë të re; kjo nuk është Fryma e Perëndisë, jeni ju. Kjo nuk është Perëndia. Ju gëzoheni sepse merrni një frymë të re dhe për këtë arsye kërceni lart e poshtë, ndoshta vraponi pak andej-këndeje dhe thërrisni nga gëzimi, flisni në gjuhë dhe mendoni se e keni marrë Frymën e Shenjtë. Por nuk është kjo. Kjo është një frymë e re që Perëndia ju ka dhënë. Kjo jeni ju.

Vëreje mirë — ti ke marrë një frymë të re. Perëndia duhet të të japë një frymë të re, përndryshe ti nuk do të mund të kuptohesh kurrë me Të. Nuk mund të kuptohesh as me veten tënde, me atë frymën e vjetër djallëzore që kishe brenda teje. Prandaj Ai duhet të vendosë një frymë të re në ty, që ti të mund të kuptohesh me Frymën e Tij. Amen.

"Unë do t'ju jap atyre një frymë të re dhe do të vendos Frymën Time brenda tyre," tha Ai — pasi të ketë dhënë ty një frymë të re — kjo je ti. Mos e ngatërsoni tani këtë me Frymën e Perëndisë, se nuk është ajo. Është fryma jote e re, që të mund të përshtatesh me Frymën e Shenjtë, kur Ai të ta japë. Amen. Sepse, në gjendjen ku je, ti nuk do të mund të kuptohesh kurrë me Të. Nuk mund të kuptohesh as me gruan tënde, me burrin tënd, me fqinjët e tu. Si do të mund të kuptohesh me Perëndinë? Prandaj Ai duhet të të japë një frymë të re, përpara se të mund të kuptohesh me Të.

Kështu, Ai vendos një frymë të re brenda teje dhe pastaj vendos Frymën e Tij në ty. Së pari, Ai të jep një frymë të re, një qëndrim të ri, një besim të ri, dhe pastaj Ai vendos Frymën e Shenjtë në ty (Hebrenjve 3:1-6). (13)

Çështja e mëkateve është zgjidhur, kur Fryma e Shenjtë hyn në zemrën e njeriut (Hebrenjve 10:2; 1 Gjonit 5:18). Ajo shkatërron çdo argument. Kalon përtej çështjeve tona intelektuale. Tani, arsyeja pse sot ka kaq shumë luhatje lart e poshtë mes besimtarëve, është sepse ekziston vetëm një kuptim intelektual i Krishtit. Me fjalë të tjera: është në mendjen e tyre dhe jo në zemrën e tyre. E shihni? Ata e besojnë vetëm në mënyrë intelektuale.

Dhe intelekti yt do të arsyetojë: “A është vërtet kështu? A mund të ketë shërim hyjnor? A mund të ndodhë vërtet pagëzimi me Frymën?” Epo, këto janë mendime intelektuale.

Por kur kjo hyn në zemër, atëherë bëhet besim (Romakëve 10:8-13). Është diçka pozitive. Nuk ka më asnjë dyshim. Gjithçka është përfundimisht e zgjidhur. Është në zemrën tënde. Dhe zemra jote nuk ka argumente apo hamendje, sepse ai është froni, banesa e të Plotfuqishmit në zemër. [14]

Fryma e Shenjtë do të veprojë në çdo gjë si Krishti. Ai do të të bëjë të jesh si Krishti. Frytet e Frymës janë dashuria, gëzimi, paqja, durimi, mirësia, butësia, zemërbutësia, mirdashja, besimi (Galatasve 5:22). Këto janë ato që Fryma e Shenjtë kontrollon — emocionet tona.

Emocionet tona nuk janë domosdoshmërisht kërcime lart e poshtë. Këtë mund ta bësh. Por këtë mund ta bësh edhe në një festë.

Megjithatë, Fryma e Shenjtë të fut në veprimin e vërtetë, ose në nënshtrimin ndaj kontrollit të Perëndisë, që të ecësh në paqe, dashuri dhe gëzim, me durim, mirësi, butësi, miqësi, zemerbitesi. E shihni? Nuk është diçka që e bën ti vetë. Është diçka që Fryma e Shenjtë e bën brenda teje. Nuk është më një mendim intelektual i yti, por një lëvizje nëndërgjegjësore e Frymës së Shenjtë. Oh, do të doja të mund të thërrisja lavdërimin e Perëndisë në mbarë botën për këtë!

Kishë e Perëndisë së gjallë, aty kanë dështuar ne, njerëzit e Rrjedhjes së Rrëmbyer (Pentakostaler). Ne kemi krijuar pjesë muzikore njerëzore, duartrokitje, kërcime, emocione. Por kur dalim sërish në rrugë dhe Fryma e Shenjtë nuk e kontrollon jetën tonë që të përputhet me këtë, atëherë nuk e kemi Frymën e Shenjtë. Kjo nuk është qumësht i nënës. Por, vëlla, kjo është ajo që i duhet Kishës. Jeta mund të vijë vetëm nëpërmjet Frymës së Shenjtë. [15]

Kisha tani duhet të marrë vendin e Krishtit dhe të vazhdojë shërbesën e Tij. “Ai që beson në Mua, do të bëjë veprat që bëj unë. Edhe për pak dhe bota nuk do të më shohë më; por ju do të më shihni, sepse unë do të jem me ju, madje brenda jush, deri në mbarimin e kohës.” Ja pra, kjo është — vazhdimi i veprës së Tij (Gjoni 14:12-19).

Perëndia banon në formën e një njeriu, i cili e pasqyron Vetë Atë në këtë qenie. Adhurim i përsosur! Perëndia në ne, duke qenë se jemi banesa e Tij dhe shprehim Perëndinë. Kështu që shihni, ne të gjithë përpiqemi të arrijmë te kjo banesë — banesa e Perëndisë së gjallë (2 Korintasve 6:16).

Ai e ngriti lart Kishën e Tij. Ai e ngre lart popullin e Tij. Atëherë, Pjetri përmend këtu në fillim shtatë gjëra: besim, virtyt, njohuri, vetëpërmbajtje, durim, përkushtim ndaj Perëndisë, dashuri vëllazërore. Shihni, kështu ajo ngrihet lart. Shto dashurinë vëllazërore, dhe pastaj dashurinë e Perëndisë, Frymën e Shenjtë, Krishtin në personin e Frymës së Shenjtë, i cili zbret mbi ty në pagëzimin e vërtetë të Frymës së Shenjtë, dhe ti i ke të gjitha këto virtyte të vulosura brenda teje. Pastaj Perëndia banon në një banesë që quhet ndërtesa, banesa e gjallë, vendbanimi i Perëndisë së gjallë (2 Pjetrit 1:3-11; 1 Korintasve 3:16-17; 1 Korintasve 6:19-20).

Shto besimit tënd virtyt, virtytit tënd njohuri, njohurisë tënde vetëpërmbajtje, vetëpërmbajtjes tënde durim, durimit tënd përkushtim ndaj Perëndisë, përkushtimit tënd dashuri vëllazërore, dashurisë vëllazërore Frymën e Shenjtë, dhe Krishti do të vijë. Sepse pikërisht nën Frymën e Shenjtë, Fryma e Jezus Krishtit futet në Kishë për të shprehur këto virtyte.

Tani, kjo është shtëpia ku banon Perëndia, jo një ndërtesë me një kampanë të madhe në majë dhe një kullë të lartë, por: "Një trup që ma ka përgatite," një trup ku Perëndia mund të banojë, Perëndia mund të ecë, Perëndia mund të shohë, Perëndia mund të flasë, Perëndia mund të veprojë – një instrument i gjallë i Perëndisë. Perëndia ecën mbi dy këmbë brenda teje. "Hapat e të drejtit drejtohen nga Perëndia," Perëndia ecën në ty, sepse ju jeni letra të shkruara, të lexuara nga të gjithë njerëzit (2 Korintasve 3:1-3). Dhe kur jeta që është në Krishtin është në ty, atëherë ti bart jetën që mbajti Krishti. (12)

Tani, shumë njerëz thonë: "Do të shkoj në qiell, sepse besimi im më thotë kështu. Unë i përkas kishës dhe besimi im më thotë se jam në rregull."

Epo, unë gjithashtu besoj në hirin e Perëndisë.

Por shikoni, pa marrë parasysh se çfarë është besimi juaj, ju nuk do të gjykoheni sipas besimit tuaj; por do të gjykoheni sipas veprave tuaja (Jakobi 2:14-26). Dhe kur të vdisni, vdekja nuk do ta ndryshojë Frymen tuaj; ajo vetëm e ndryshon vendbanimin tuaj. Ajo thjesht e ndërron shtëpinë për ju. Dhe nëse vdisni në mëkatet tuaja, do të shkoni në një vendbanim më të keq se ai ku jeni tani (Luka 16:19-31). Por nëse vdisni në Krishtin, do të jeni me Krishtin, sepse Ai është rruga (Filipianëve 1:21-24). (16)

Mbaje mend: kur të vdesësh dhe ky shpirt të lë, ai nuk ndryshohet. Jo, vdekja nuk e ndryshon shpirtin. Ajo e ndryshon vendbanimin e ti, por është ende i njëjti shpirt. Prandaj, nëse ai nuk është rilindur (Gjoni 3:3-8) dhe nuk është pjesë e Frymës së përjetshme të Perëndisë, atëherë ai ka pasur një fillim. Dhe gjithçka që ka fillim, ka edhe mbarim. Prandaj Perendia është e vetma Qenie e përjetshme. Nëse ti nuk je rilindur dhe nuk ke jetë të përjetshme (Gjoni 5:24), (fjala greke „Zoe“ do të thotë „jeta e vetë e Perëndisë“ në ty), atëherë do të humbasësh. Por kur jeta e Perëndisë është në ty, ti nuk mund të humbësh, po aq sa nuk mund të humbasë vetë Perendia, sepse ti je një bir, një pasardhës i Perëndisë, dhe ke jetë të përjetshme (Romakëve 8:12-17). Oh, kjo është ajo që i duhet Kishës! Atëherë, kur Perendia është në ty, Ai jeton jetën e vet përmes teje. Shih, dhe kjo është mënyra se si e dimë se jemi të krishterë. Atëherë ti ke gjithashtu interes për vëllanë tënd. (17)

Burra dhe gra, është koha që ta tronditim veten dhe të shqyrtojmë vetveten, dhe të shohim se ku qëndrojmë, sepse vdekja nuk e ndryshon atë.

Moisiu dhe Elia kishin vdekur që prej dy mijë vitesh; pothuajse 2.500 vjet më parë, dhe ja ku ata u kthyen me të njëjtën natyrë dhe bënë të njëjtat gjëra (Mateu 17:1-8).

Vdekja nuk bën asgjë tjetër për një njeri veçse i ndryshon banesën. Ajo nuk e ndryshon natyrën tënde, nuk e ndryshon besimin tënd, nuk ndryshon asgjë në ty përveç vendbanimit tënd (Gjoni 14:1-3). Nëse je një dyshues i Fjalës së Perëndisë, do të jesh një dyshues edhe atje. Nuk ka rëndësi sa i shenjtë je, si jeton apo sa mirë jeton, vdekja nuk të ndryshon aspak, përveç banesës sate. Dhe nëse nuk mund ta pranosh gjithë Fjalën e Perëndisë ashtu siç është shkruar, nuk do ta pranosh as atje. Prandaj mos u shqetëso – nuk do të jesh as atje.

Ti duhet ta pranosh Fjalën në plotësinë e saj, në fuqinë e pohimit të saj dhe në zbulesën e asaj që ajo është, atëherë ti do të bëhesh pjesë e saj. Vetëm Fjala e Tij është ajo që Ai ringjall, ashtu siç bëri me Fjalën e Tij në mëngjesin e parë të Pashkës. Vetëm Fjala e Tij do të dalë në pah dhe ata që kanë vdekur në Fjalën e Tij, që e kanë besuar Fjalën e Tij dhe e kanë pohuar Fjalën e Tij, do të ringjallen. (18)